

РЕШЕНИЕ

№

гр. Г.Т., 04.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд гр. Г.Т., наказателна колегия, в публичното заседание на четвърти юли две хиляди и шестнадесета година, в състав:

Председател: Росен Стоянов

В присъствието на секретаря Д.И., разгледа докладваното от Съдията н.а.х.д. № 152 по описа на Районен съд гр. Г.Т. за 2016г. и за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Същото е образувано по жалба на И.Д.К. *** с ЕГН – *****, директор на ДЗИ с.П., общ. Г.Т., обл. Д., срещу наказателно постановление № 11-01-1168-2015/12.03.2016г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция С..

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя за извършено нарушение по чл. 8, ал.І, във вр. с чл. 16, ал.VIII, във вр. с чл. 14, ал.І, т.2, във вр. с чл. 3, ал.І, т.1 от ЗОП, на основание чл.29, ал.І, пр1 във вр. с чл.133, ал.ІІ, във вр. с чл. 127, ал.ІІ от ЗОП, му е наложена глоба в размер на 1500лева.

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗАНН. Твърди се ,че наказателното постановление е незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Административното наказание било наложено за деяние, което не осъществява признаците на нарушение от обективна страна. Излага и становище за наличие на обективни

предпоставки на крайна необходимост за извършените доставки и за маловажен случай.

Представителят на въззиваемата страна оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне.

От приложените по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На основание заповед № ФК-10-1114/02.10.2015г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция е извършена проверка за законосъобразност на отчетените през 2014г. разходи на бюджетни средства за строителство, доставки и услуги, във връзка със спазване на нормативната уредба в областта на обществените поръчки, сключените договори и плащанията по тях. Проверката приключила с акт за установяване на административно нарушение № № 11-01-1168 от 12.03.2016г. Съгласно констатациите в акта, директорът на ДЗИ, в качеството му на лице по чл. 5, ал. II т. 13 от ЗОП е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. I, във вр. с чл. 16, ал. VIII, във вр. с чл. 14, ал. I, т. 2, във вр. с чл. 3, ал. I, т. 1 от ЗОП (отм. Обн. - ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.), като към 02.01.2014г. в с. П., общ. Г.Т., в качеството му на възложител, въз основа на издадени 29 бр. Фактури на обща стойност 252 281, 12 лв без ДДС са извършени доставки на бензин А-96, бензин А-98, дизел, пропан-бутан за селскостопанските машини и моторните превозни средства собственост на института, без преди това да е взел решение за откриване и не е провел процедура за възлагане на обществена поръчка при наличие на законови основания за това.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен при условията на чл. 40, ал. 4 ЗАНН.

В издаденото наказателно постановление е възприета изцяло установената в акта фактическа обстановка. Тя кореспондира със събраните по делото доказателства, в т.ч. показанията на актосъставителя Д. и материалите съдържащи се в административнонаказателната преписка, приети като писмени доказателства по делото.

От така установената по делото фактическа обстановка съдът намира за установено от правна страна следното:

Според съда в хода на производството при издаване на акта и наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в акта, така и в наказателното постановление, издадено въз основа на него, е посочено, че към дата на извършване на нарушението

02.01.2014г., която както бе пояснено в съдебно заседание при разпита на актосъставителя е датата на първия работен ден за 2014г. Това е неправилно, понеже липсва посочване на точната дата на извършване на нарушението. Липсата на коректно и точно описание на този реквизит води до незаконосъобразност на издаденият правораздавателен административен акт. Изискването да се посочват от наказващия орган реквизитите на НП с тяхното изписване във форма, характерна за нарушения текст и посочването на необходимите доказателства е гаранция за нарушителя, за да може той да упражни правото си на защита, да разбере в какво е обвинен и на основата на какви доказателства. Липсва в съставените административни актове яснота, посочена с необходимата за това конкретика, кои са посочените обстоятелства, при които е осъществено административното нарушение и в какво то се е изразило. Допуснатите съществени пороци на административно наказателния процес, ограничават правото на защита на нарушителя, защото той не е могъл да разбере обстоятелствата, при които е извършил вмененото му нарушение, в какво се е изразило виновното му поведение и да организира своята защита.

Направеното възражение от страна на жалбоподателят за прилагане на института на крайна необходимост напълно се споделя и от настоящият съдебен състав. Неизвестно защо това не е било прието от наказващия орган при така събраните доказателства. В подадената въззивна жалба срещу предявеният му ДЗИ с. П. е поискал да бъде приложена разпоредбата на чл.28 б.а от ЗАНН и на чл.8 от ЗАНН. Наказващият орган единствено и само е посочил в едно изречение, че не са налице основанията за тяхното приложение. С това наказващият орган не се е мотивирал относно това, защо е приел, че те не са приложими в настоящият случай. Безспорно е, че в настоящият случай са налице всички основания за това, случаят да се прецени като маловажен- нарушението е извършено за първи път, степента на обществена опасност е ниска или почти липсва, налице са данни, че е била налице конкретна и обоснована необходимост да се провежда обществено полезна дейност по защита прибирането на реколтата и изхранването на животните, няма настъпили финансови загуби за института и за бюджета, нарушителят не е бил санкциониран за други подобни административни нарушения. Събраните доказателства по делото- кореспонденцията между ДЗИ и Селскостопанска академия безспорно сочат, че е била налице крайна необходимост да се сключи договора с изпълнителите, за да се защитят други, по – високи по степен обществени нужди, а именно необходимостта от навременно прибиране на реколтата и изхранване на животните. Съгласно изискванията на чл.84 от ЗАНН тук намира приложение института на крайна необходимост, описан в нормата на чл.13 ал.1 от НК, съгласно

която не е общественоопасно деянието, което е извършена при крайна необходимост, за да се спасят държавни и обществени интереси от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените вреди са по-малко значителни от предотвратените. В настоящият случай от доставянето на горивата няма настъпили вреди, а са се предотвратили значително по-големи такива, касаещи нормалното функциониране на института. Ако тези горива не бяха оставени, това можеше да доведе до спиране на неговата дейност поради спецификата на работата на института и кратките срокове за прибиране на реколата по време на активна земеделска кампания. Затова налагането на административно наказание, дори и в минималната долна граница на предвидена в закона санкция е сравнително висок с оглед осъщественото деяние от нарушителя. Достатъчно е било да се спази разпоредбата на чл.28 б."А" от ЗАНН за маловажен случай, какъвто настоящият случай безспорно представлява, като се отправи към него съответното предупреждение да спазва Закона за обществените поръчки, като при провежданите обществени поръчки за избор на изпълнители да спазва съответните изисквания за сключване на договорите. Съгласно Тълкувателно решение №1 на ОСНК на ВКС от 12 декември 2007 година при тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 б.а от ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона „може“ не обуславя действие при „оперативна самостоятелност“, а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно – при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. В случаят безспорно се касае за маловажен случай на административно нарушение, за което разпоредбата на чл.28 б.а от ЗАНН с оглед на всички посочени по-горе обстоятелства е била приложима. По изложените съображения

обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав приема, че от страна на „ДЗИ Г.Т. не е осъществено деяние, което нарушава нормата на чл. 17, ал. 1 от ЗОП, поради което не следва да бъде анагажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя.

Като съобрази изложеното и на ос. чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

Отменя наказателно постановление № 11-01-1168-2015/12.03.2016г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция С., с което на И.Д.К. *** с ЕГН – *****, директор на ДЗИ с.П., общ. Г.Т., обл. Д., за извършено нарушение по чл. 8, ал.І, във вр. с чл. 16, ал.VIII, във вр. с чл. 14, ал.І, т.2, във вр. с чл. 3, ал.І, т.1 от ЗОП, на основание чл.29, ал.І, пр.1 във вр. с чл.133, ал.ІІ, във вр. с чл. 127, ал.ІІ от ЗОП, му е наложена глоба в размер на 1500лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Д. в четиринадесетдневен срок от съобщаването му.

Районен съдия:

Р Е Ш Е Н И Е

№404

гр.Добрич, 11.11.2016 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, I кас. състав в публично съдебно заседание на първи ноември две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ : МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА

ТЕОДОРА МИЛЕВА

при участието на прокурора РУМЯНА ЖЕЛЕВА и секретаря С.К., изслуша докладваното от съдия Т. Милева касационно адм. дело № 466/2016 по описа на АС- Добрич.

Производството е по чл. 208 от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

С решение №53/04.07.2016 г., по нахд. №152/2016 г., РС - Ген. Тошево е отменил наказателно постановление №11-01-1168-2015 от 12.03.2016 год., издадено от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция гр.София, с което на И.Д.К. ***, в качеството му на Директор на ДЗИ с. Петлешково, общ. Ген. Тошево, за извършено нарушение на чл.8, ал.1, във връзка с чл.16, ал.8, във връзка с чл.14, ал.1, т.2, във връзка с чл.3, ал.1, т.1 от Закона за обществените поръчки, на основание чл.29, пр.1, във връзка с чл.133, ал.2, във връзка с чл.127, ал.2 от ЗОП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1500 лева.

В законния срок, срещу това решение е постъпила касационна жалба от Агенция за държавна финансова инспекция. В жалбата се изразява становище, че решението на районния съд е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Излагат се съображения, че касаторът не е съгласен с направените изводи на първоинстанционния съд, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП и че съдът е приел, че нарушението е извършено при крайна необходимост. Сочи се, че нормативно установени задължения не могат да представляват форсмажорни обстоятелства. Релевират се доводи, че от доказателствата, събрани в административната преписка, безспорно се установява извършеното нарушение, засегнатите с деянието обществени отношения са особено значими, тъй като са свързани с волята на законодателя бюджетните средства да се разходват единствени само след проведена процедура и не може деянието да бъде характеризирано като маловажно.

Пледира се за отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответната страна, чрез своя процесуален представител адв. Събин Събев оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че същата е бланкетна и в нея няма посочени никакви касационни основания. Сочи, че касаторът в жалбата си говори за форсмажорни обстоятелства, които се сместват с института на крайната необходимост. Моли, да се потвърди решението на районния съд като валидно, допустимо и правилно.

Представителят на Окръжна прокуратура – Добрич изразява становище, че жалбата е неоснователна и моли да се потвърди решението на РС гр. Ген. Тошево..

Добричкият административен съд, като взе предвид доводите в жалбата, събраните по делото доказателства и прецени обжалваното решение, намери за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от легитимирана страна. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Административното производство по издаване на оспорваното НП е започнало със заповед №ФК-10-1114/ 02.10.2015 г. на Директора на Агенцията за ДФИ, с която на Красимир Дончев Д., ст. финансов инспектор е възложено да извърши финансова инспекция на Добруджански земеделски институти с. Петлешково, общ. Ген. Тошево. В изпълнение на заповедта е извършена проверка по официални документи, при която проверяващият Д. установил, че И.Д.К. на длъжност Директор на ДЗИ с. Петлешково към 02.01.2014 г. в ДЗИ с. Петлешково, въз основа на издадени 29 фактури на обща стойност 252 281,12 лева, без ДДС са извършени доставки на бензин А-95, бензин А-96, А-98, дизел, пропан бутан за селскостопански машини и моторни превозни средства, собственост на института, без преди това да е взел решение за откриване и не е провел процедура за възлагане на обществена поръчка по реда на ЗОП, при наличие на законови основания за това.

Проверяващият е определил установеното като нарушение на чл.8, ал.1, във връзка с чл.16, ал.8, във връзка с чл.14, ал.1, т.2, във връзка с чл.3, ал.1, т.1 от Закона за обществените поръчки и е съставил АУАН №11-01-1168/08.12.2015 г. против К.. Няма данни срещу акта да е подадено писмено възражение до Директора на АДФИ. Въз основа на съставения акт и след преценка на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, Директорът на АДФИ е издал наказателно постановление № 11-01-1168-2015 от 12.03.2016 год., с което на И.К. е наложена глоба в размер на 1500 лева.

Решаващият съд е подложил на цялостна проверка атакуваното наказателно постановление относно законосъобразността, обосноваването и справедливостта на наложеното наказание като е установил, че в административно наказателното

производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че липсва посочване на точната дата на извършване на нарушението. Посочената дата в НП е 02.01.2014 г. и същата е посочена за дата на извършване на нарушението, тъй като това е първия работен ден на 2014 г./според показанията на актосъставителя/. Въззивният съд е изложил подробни съображения относно липсата на коректно и точно описание на този реквизит, като е приел, че същото води до незаконосъобразност на издадения правораздавателен акт. Районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства - кореспонденция между ДЗИ и Селскостопанската академия, безспорно сочат, че е била налице крайна необходимост да се сключи договора с изпълнителите, за да се защитят други, по-високи по степен обществени нужди, а именно необходимостта от навременно прибиране на реколтата и изхранване на животните. Счел е, че от доставянето на горивата няма настъпили вреди, а са се предотвратили значително по-големи такива, касаещи нормалното функциониране на института. И ако тези горива не са били доставени, това е щяло да доведе до спиране на неговата дейност, поради спецификата на работата на института и кратките срокове за прибиране на реколтата по време на активна земеделска кампания. Като краен извод е приел, че се касае за маловажен случай. С оглед на горните мотиви, първоинстанционният съд е отменил обжалваното наказателно постановление.

Изложените изводи от районният съд, напълно се споделят и от настоящия съдебен състав.

Твърдението в касационната жалба, че правилно е посочена датата на извършване на нарушението – 02.01.2014 г. не се споделят от настоящия състав. Безспорно установено е, че през 2014 г. ДЗИ е доставил дизелово гориво на стойност 267 026,41 лева от “ДЕЛТА ПЕТРОЛИУМ” ЕООД в резултат на сключен борсов договор от Селскостопанска академия гр. София. Отделно от тези доставки през 2014 г. е доставено и допълнително гориво на института на обща стойност 252 281,12 лева от други доставчици, без преди това да е проведена процедура по реда на ЗОП. Доставките са в периода 31.01.2014 г. – 03.12.2014 г., т.е. няма как да се приеме, че нарушението е било към дата 02.01.2014 г. Към него момент ДЗИ е имало сключен валиден договор за доставка с “ДЕЛТА ПЕТРОЛИУМ” ЕООД и е нямало как да знае, че доставките ще спрат, заради неизплатени задължения от страна на второстепенния разпоредител с бюджета – Селскостопанска академия гр. София.

От приложените многобройни писма – кореспонденция между ДЗИ и ССА София се установява, че ССА са спрели да заплащат задълженията си по договора за доставка на горива на “ДЕЛТА ПЕТРОЛИУМ” ЕООД и същото дружество е спряло доставките към института. В тази връзка е и кореспонденцията между дружеството-доставчик на гориво и института. И не на последно място в подкрепа на извода на въззивния съд за прилагане на института на крайната необходимост е и проведено заседание на Дирекционния съвет на ДЗИ Петлешково на което е взето решението да се продава продукцията, дори и на по-ниска цена от изкупната само, за да може да се закупи от института необходимото количество гориво за дейността му. Т.е. безспорно е, че вмененото нарушение е

извършено при крайна необходимост. Твърдението в касационната жалба, че нормативно установени задължения не могат да представляват форсмажорни обстоятелства е така, но в настоящият казус не се касае за форсмажорни обстоятелства, а се касае за приложение на института на крайната необходимост.

При извършената служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, за което касационната инстанция е задължена, съгласно чл.218, ал.2 от АПК, съдът намира, че решението не страда от пороци, които да са основания отмяна, обезсилване или обявяване на нищожност.

Водим от горното, на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК, във връзка с чл.63,ал.1,предл. последно от ЗАНН Административният съд гр.Добрич

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №53 от 04.07.2016 г. на Районен съд гр. Ген. Тошево, постановено по н.а.х.д.№152 по описа на съда за 2016 година.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.